

[Holstein.]

ophæve, og det var aldeles ikke Fagforeningsret eller nogen som helst anden Foreningsret.

Vagn Bro: Maa jeg til de to ærede Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og det ærede Medlem Hr. Holstein, som synes at være kommet noget i Affekt, blot gøre den Bemærkning, at jeg tror ikke, de ganske hørte de Betragtninger, jeg fremsatte. Jeg vendte mig nemlig imod det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Anvendelse af Grundlovens § 85, naar han vilde hævde, at det, som blev foretaget her, var et Grundlovsbrud, og jeg har direkte spurgt det ærede Medlem, om han vilde nævne mig et eneste Punkt, hvor Foreningsfriheden blev krænkede, og saa fjøede jeg til, at de ærede Medlemmer fra den Side meget hellere skulde se paa det Direktiv, der er givet i Grundlovens § 81, der netop hævder Hovedprincippet paa det Omraade, som vi i Øjeblikket raadgiver om. Nu taler det ærede Medlem Hr. Holstein om, at dette var vendt imod Lavsvæsenet. Ja, jeg ved saamænd ikke, om det var vendt saa meget imod Lavsvæsenet, og om der er Forskel paa Lav og Fagforeninger. Nej, det var vendt imod *Lavstvangen*, ligesom dette Lovforslag ikke er vendt imod Fagforeningerne, men imod Fagforenings- og Arbejdsgiverforeningstvangen. Det er vendt imod denne Tvang, som er fælles for Lavene og Fagforeningerne, men ikke imod selve Institutionerne som saadanne.

Hans Nielsen: Der er fremsat mange Udtalelser, som jeg gerne vilde svare paa, men jeg skal udsætte det til tredie Behandling, hvor vi antagelig kommer til at tale nærmere om Forslaget, hvis det lever saa længe, hvad jeg jo ikke haaber. Spørgsmaalet, om Forslaget er i Strid med Grundloven, skal jeg saaledes ogsaa, som jeg allerede sagde i min første Tale, lade ligge til tredie Behandling. Jeg vil blot gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Axel Dam, en Bemærkning, der har Betydning allerede nu, for saa vidt som det nu er ham, der afgør, om denne urimelige og uretfærdige Lov skal gennemføres; den er jo uigennemførlig uden det ærede Medlems Hjælp, og det ærede Medlem maa altsaa være klar over Rækkevidden af sin Optræden og Handling ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem udtalte forleden Aar, Folketingsti-

dende 1926—27, Sp. 2058: Hvor Grænsen for Boykotning skal trækkes, er vanskeligt at sige, det er ikke rigtigt, at jeg i det væsentlige har givet Forslaget Tilslutning — det protesterede det ærede Medlem meget bestemt imod — thi, føjer han til, saa længe Boykotningen fuldstændig har Frivillighedens Karakter, ser jeg ikke, det er berettiget at skride ind imod den. Det var altsaa en meget voldsom Indvending imod Forslagets Principper, det ærede Medlem fremførte den Gang. Det ærede Medlem er nu i Aar Hovedmanden for at skaffe et Flertal for dette Forslag og er det uden at give nogen tilforladelig Forklaring paa sin Optræden. Saaledes som det ærede Medlem er valgt, har jeg den Opfattelse, at han har faaet Stemmer fra mangfoldige Mennesker, som vil være i den allerbestemteste Modsetning til hans Optræden ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem begaar i Virkeligheden et Forræderi overfor sine Vælgere, og jeg vil gøre ham opmærksom paa, at han kommer til at staa til Ansvar for denne sin Optræden.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro siger, at det var Lavstvangen, som Grundlovens § 81 vilde til Livs, og følgelig ogsaa Fagforeningstvangen. Nej, der er den store Forskel, at Lavstvangen var statsanerkendt. Det var den statsanerkendte og statsautoriserede, eneberettigede Tvang, man vilde til Livs. Men her er der Tale om den frivillige Tvang, som Samfundsborgere underkaster sig til Varetagelse af deres Interesser i Fagforeninger som i Andelsforeninger og i 700 andre Foreninger.

Men jeg kan forstaa, at det er haabøst at forklare det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, skønt han er Jurist, disse elementære retslige Synspunkter. Det ærede Medlem hører hjemme i det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Brigade, og der vil jeg lade ham blive.

Tvedegaard: Jeg skulde ikke have forlænget denne Debat, hvis ikke det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen havde villet slaa en Pæl gennem dette, at der var Organisationstvang indenfor Landhaandværkerne. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til med Formandens Tilladelse at oplæse et ganske kort Brev, der lyder saaledes:

„Angaaende Deres Forespørgsel i Sagen Smedemester Dahl i Hjarup skal jeg meddele Dem, at forleden Dag, da